

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2016, declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Mihailenco Olga, în cauza penală în privința lui

Bejan Dumitru Eugeniu, născut la 25 iunie 1996, originar și domiciliat s. Crihana Veche, r-nul Cahul.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.03.2015 - 12.06.2015;

Instanța de apel: 15.12.2015 - 19.04.2016;

Instanța de recurs: 27.06.2016 - 05.10.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 12 iunie 2015, Bejan Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată și neexecutată prin sentința Judecătoriei Cahul din 02 decembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 8 ani 2 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță, a constatat în fapt că, Bejan Dumitru la 07 noiembrie 2014, aproximativ la ora 17:50, fiind în stare de ebrietate alcoolică și având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se la intersecția străzilor Prospectul Republicii și Costache Negruzzi, din or. Cahul, profitând de faptul că locul nu este iluminat, a atacat-o pe Miron Natalia și a aplicat în privința ei violență fizică, periculoasă pentru viață, manifestată prin îmbrâncire și în timp când partea vătămată a căzut jos, i-a smuls geanta de dame din mână, la prețul de 400 lei, în care se aflau: buletinul de identitate pe numele lui Miron Natalia la prețul de 130 lei, mijloace bănești în sumă de 1500 lei, telefonul mobil model „Samsung GT S5620” nr. IMEI 352052048642685 la prețul de 1000 lei, telefonul mobil model „Samsung X640” nr. IMEI 358542002224060 la prețul de 1000 lei, obiecte cosmetice în sumă de 200 lei, o pereche de mănuși din piele de culoare neagră la prețul de 200 lei, cauzându-i, astfel, părții vătămate leziuni corporale medii și o daună materială considerabilă, în valoare totală de 4467 lei.

3. Inculpatul, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Bejan Dumitru să fie reîncadrate din art. 188 alin. (2) Cod penal în art. 187 Cod penal și stabilirea unei pedepsei mai blânde.

4. Prin decizia Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2016, a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bejan Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 27, 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată și neexecutată prin sentința Judecătoriei Cahul din 02 decembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 5 ani 1 lună închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, Bejan Dumitru la 07 noiembrie 2014, aproximativ la ora 17:50, fiind în stare de ebrietate alcoolică și având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se la intersecția străzilor Prospectul Republicii și Costache Negruzzi, din or. Cahul, profitând de faptul, că locul nu este iluminat, a atacat-o pe Miron Natalia și a aplicat în privința ei violență fizică, manifestată prin îmbrâncire și în timp când partea vătămată a căzut jos, i-a smuls geanta de dame din mână la prețul de 400 lei, în care se afla: buletinul de identitate pe numele lui Miron Natalia la prețul de 130 lei, mijloace bănești în sumă de 1500 lei, telefonul mobil model „Samsung GT S5620” nr. IMEI 52052048642685 la prețul de 1000 lei, telefonul mobil model „Samsung X640” nr. IMEI 358542002224060 la prețul de 1000 lei, obiecte cosmetice în sumă de 200 lei, o pereche de mănuși din piele de culoare neagră la prețul de 200 lei, cauzându-i astfel, părții vătămate leziuni corporale medii și o daună materială considerabilă în sumă totală de 4467 lei, care nu și-a produs efectul, din cauze independente de voința acestuia.

4.2. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, prima instanță a dat apreciere eronată probelor administrate și prezentate de către părți și a ajuns la o concluzie greșită privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Astfel, instanța de apel apreciind declarațiile părții vătămate Miron Natalia (dînsa a căzut în momentul când a opus rezistență încercărilor inculpatului de a smulge geanta, deoarece o ținea) în ansamblu cu depozițiile inculpatului Bejan Dumitru, a stabilit că, intenția inculpatului a fost orientată spre sustragerea deschisă a bunurilor părții vătămate (sustragerea genții), iar vătămarile corporale indicate în raportul de expertiză medico-legală nr. 401/D din 07 noiembrie 2014, au fost cauzate părții vătămate ca rezultatul ocazional al acțiunilor lui Bejan Dumitru orientate spre săvârșirea jafului, însă acuizarea nu a dovedit intenția inculpatului Bejan Dumitru în cauzarea acestor leziuni corporale.

La fel, instanța de apel a stabilit că, intenția lui Bejan Dumitru orientată spre sustragerea deschisă a bunurilor părții vătămate Miron Natalia nu a fost realizată până la capăt, întrucât inculpatul a fost reținut de către martorii Costrov Alexandru și Chistol Dmitri.

4.3. La individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel ținând cont de

prevederile art. art. 2, 7, 16, 61, 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, iar în baza art. art. 84, 85, 87 Cod penal, instanța de apel, prin cumul parțial a pedepsei stabilite și neexecutate prin sentința Judecătorei Cahul din 02 decembrie 2014 (160 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității) ținând cont de faptul, că o zi de închisoare corespunde la două ore de muncă neremunerată în folosul comunității, i-a aplicat inculpatului pedeapsa definitivă 5 ani 1 lună închisoare, fără aplicarea amenzii, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a dat apreciere eronată circumstanțelor cauzei și a dat faptei săvârșite o încadrare juridică greșită, or din probele cercetate în cadrul ședinței de judecată rezultă că, acțiunile inculpatului urmau a fi calificate în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Susține recurentul că, învinuirea adusă inculpatului se confirmă prin declarațiile părții vătămate Miron Natalia, martorilor Porumb Nicolae, Costrov Alexandru, Chistol Dmitri, procesul-verbal de interceptare a plângerii din 07 noiembrie 2014, procesul-verbal de ridicare din 07 noiembrie 2014, procesul-verbal de examinare a obiectului din 07 noiembrie 2014, cu tabelul fotografic, ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 07 noiembrie 2014, raportul de expertiză medico-legală nr. 401/D din 10 noiembrie 2014, rezultatele alcotestului.

Subsidiar recurentul a invocat că, concluziile instanței de apel prin care se indică că, inculpatul nu a avut intenția de a cauza părții vătămate leziuni corporale indicate în raportul de expertiză sunt neîntemeiate și contravin circumstanțelor cauzei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal evidențiază că recurentul în recursul declarat invocă drept temei pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică

greșită, criticând decizia instanței de apel sub aspectul reîncadrării juridice a acțiunilor inculpatului de la prevederile art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, la prevederile art. art. 27, 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Instanța de recurs menționează că aceste temeuri la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În atare împrejurări, instanța de recurs remarcă că instanța de apel judecând apelul declarat, conform art. 414 Cod de procedură penală, verificând temeinicia hotărârii primei instanțe, a ajuns la concluzia corectă că aceasta este neîntemeiată în partea ce ține de încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Bejan Dumitru în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Astfel, analizând probele administrate în cauza penală, dându-le o nouă apreciere și constatând circumstanțele faptice săvârșite de inculpat, instanța de apel a reținut în sarcina acestuia elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, care însă, nu și-au produs efectul, din motive independente de voința făptuitorului.

De asemenea, Colegiul penal reiterează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4. din prezenta decizie.

În acest context, Colegiul penal constată că, instanța de apel, analizând elementele componente ale infracțiunii de jaf, întemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii de jaf are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul deschis.

Circumstanța agravantă specifică jafului, prevăzută la lit. e) alin. (2) art. 187 Cod penal, se referă la aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.

Noțiunea de violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei trebuie înțeleasă în felul următor: cauzarea unei vătămări ușoare a integrității corporale sau a sănătății precum și aplicarea intenționată a loviturilor sau altor acțiuni violente care au cauzat numai dureri fizice.

Prin alte acțiuni violente (ca formă de manifestare a violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei) se înțelege doborârea victimei de pe picioare, răsucirea mâinilor ei sau alte asemenea acțiuni care au cauzat o durere fizică.

Potrivit literaturii de specialitate, *latura obiectivă* a tâlhăriei constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din următoarele două acțiuni: 1) acțiunea principală, care se exprimă în sustragere (sub forma infracțiunii fapt tentat); 2) acțiunea adiacentă, care constă în atacul săvârșit asupra unei persoane, atac însoțit în mod alternativ de: a) violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate; b) amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Prin atac se înțelege acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violența periculoasă pentru viață sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Așadar, atacul în cadrul tâlhăriei presupune confruntarea personală a făptuitorului cu persoana care posedă, gestionează sau păzește bunurile proprietarului, fie cu alte persoane, prin a căror agresare făptuitorul tinde să-și atingă scopul.

În cazul tâlhăriei, victima conștientizează caracterul ilicit al acțiunilor făptuitorului, însă, în virtutea violenței aplicate asupra ei, este lipsită de libertatea de acțiune, uneori fiind constrânsă să transmită chiar ea însăși bunurile către făptuitor.

Așadar, Colegiul penal reține, ca fiind corectă concluzia instanței de apel referitor la faptul că, Bejan Dumitru a sustras în mod deschis geanta părții vătămate Miron Natalia, cauzându-i o pagubă considerabilă, acțiuni care nu și-au produs efectul, din motive independente de voința făptuitorului.

Astfel, instanța de apel corect a reținut declarațiile părții vătămate Miron Natalia, depuse în ședința de judecată a primei instanțe, care a indicat că, *întorcându-se de la serviciu pe str. Prospectul Republicii, din or. Cahul, la intersecția cu str. Costache Negruzzi, din spate s-a apropiat inculpatul și a început să-i tragă geanta. Dânsa a început să strige la inculpat și a chema ajutor, dar ultimul continua să tragă geanta. Astfel, partea vătămată neavând deja puteri să țină geanta, a căzut jos și s-a lovit la cap. În acel moment, inculpatul a smuls geanta și a început să fugă, cu toate că dânsa striga în urma lui ca el să-i întoarcă geanta.*

Când inculpatul trăgea geanta, ea o ținea și nu dorea să-i dea drumul.

A căzut în momentul, când opunea rezistență încercărilor inculpatului să smulgă geanta, deoarece ea o ținea și nu-i dădea drumul.

Deci, de către instanța de apel corect a fost stabilit că, intenția inculpatului a fost orientată spre sustragerea deschisă a bunurilor părții vătămate, iar vătămarile corporale ale părții vătămate Miron Natalia indicate în raportul de expertiză medico-legală nr. 401/D din 10 noiembrie 2014, au fost cauzate în rezultatul ocazional al acțiunilor lui Bejan Dumitru orientate spre săvârșirea jafului.

Totodată, infracțiunea de jaf este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Așadar, instanța de apel corect a stabilit că acțiunile inculpatului îndreptate spre săvârșirea infracțiunii de jaf nu și-au produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului, ori, Bejan Dumitru după ce a sustras geanta părții vătămate și a început să fugă de la fața locului, a fost reținut de către martorii în cauză, Costrov Alexandru și Chistol Dmitri (colaboratori de poliție), care nu i-au permis să realizeze intenția până la capăt, fapt confirmat de însăși martorii Costrov Alexandru și Chistol Dmitri, precum și de partea vătămată Miron Natalia, care a indicat că, *inculpatul nu a reușit să sustragă ceva din geantă, deoarece în scurt timp a fost prins de colaboratorii poliției.*

Astfel, în opinia instanței de recurs soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a examinat cauza sub

toate aspectele, adoptând o soluție corectă în speță.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Mihailenco Olga, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Bejan Dumitru Eugeniu*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev